

Сведения, получени от ПЕШО ВОЯДЖИЕВ, братовчед на
Весы Харизанова. София, 15.VI.1971 г.

Майката на Иван Харизанов и моята майка са сестри. Аз съм ро-
ден в 1875 г. в с.Оцава, Благоевградски окръг. Там се жених /имам се-
дем живи деца/, там водихме борби с Яне Сандански, там работих ²⁰трина-
десет години като първоначален учител. ^{дълг бр. съм учител в}Тогавя екзарх Йосиф беше в
^{по рожки села в Македония}Цариград, той ни плащаше, той ръководеше образованието в Македония.

Със Сандански имаме старо родство. Като се оженила първия
път майка ми кърмила Яне Сандански заедно с първото си дете-сестра
ми Велика. И през целия си живот те се обичаха като брат и сестра.

След разпокъсването на Сан Стефанска България, България се
освободи до Варакново. Нашите старци - бащата на Яне Сандански Иван
Сандански и бащата на Иван Харизанов Спасе Харизанов ^{и др. в Ст. Димитров} - дигат заедно
с другите местни първенци въстание против Берлинския договор известно
като Кресненското въстание. След потушаване на въстанието Ив. Сандански
и Спас Харизанов ^{и др.} избягват от своето село Влахи ^{и от сградата} в Ст. Димитров. Спас
Харизанов бил ^{ба}учен човек. Чорбаджиите-хаджи го пращали на времето да
учи в Русия. Зато ^{ба} в Ст. Димитров бързо се издигнал и се създаде добро
материално положение. Ив. Сандански не бил учен и се занимавал с черен
труд.

Жената на Спас Харизанов беше природно интелигентна жена. Бра-
т ми бил крайно беден, затова тя взе при себе си своята майка баба Кате-
рина - да я гледа.

Иван Харизанов водеше борби като прогресивен човек. Аз, като
своя, му бях като маша. Веднаж ме интернираха ^{във връзка с изобидите}
^{през 1938 г.} Веса учи в Станке Димитров. Аз присъствувах на годожа й. Бях
в София да се лекувам от очепол. Като свърших парите, си тръгнах пеша
и спрях у лелини. Идва леля Фикия и ми казва на мене и на баба Кате-
рина, че са дошли офицери да искат Веса. Аз исках да ида да погледна,
но тя не ми даде. Добре ама по време на почерпката полковникът казал,
че тук има една сто годишна баба и че иска да я видят. Тогавя леля
Фикия от няма и къде нагласи баба Катерина и я заведе. После казаха,
че искат да видят и македончето. Наложих се и мене да поиздокарат и аз
отидох при гостите. Полковникът ме зарапитва. И казва: "Вижте го, той
говори български и е чист българин".

По-късно Веса и Тотьо отидоха в Ловеч и там се роди Димитър.
Аз живеех в турско.